

Steklenice (flaške) mnogovrstnih barv, velike in majhne, v podobah različne, se nahajajo v razstavah z neprilicnimi, dostikrat prekrhkimi zamaški in pri tem še slabo zamašene in zakapljane, in tako skopo, bi rekel mačehno napolnjena, da je večkrat med zamaškom in vinom po 2 do 3 palcev praznega prostora; napisi so tudi večidel grdo pisani, da se komaj beró ali se jim še celó po lekarski šegi papirnate proge z napisi privezujejo. Lejte! dragi vinorjci, če v tacih posodah vino v razstavo pošiljate, ne boste svojemu vinu, če je še tako dobra kapljica, veliko hvale privabili. Svet dandanašnji hoče, da se mu dobro blagó v lični posodi kaže! V razstavah mora vsako razstavljeno blago že od daleč oči gledavcev na-se obračati, sicer ga še ne pogledajo ne. Taka je in ne drugače, če se tudi na glavo postavimo.

To je eno, kar pokladamo vinorejcem za prihodnjo razstavo na srce.

Drugo, zeló važno pa je to, da skrbimo, da je razpostavljeno vino dobro, čisto, lepo. Vina ne smemo še le malo poprej, predno ga pošljemo v razstavo, iz soda pretakati v steklenice, da se v njih še le vsede in to potem vino motno ali kalno dela. Čisto samo po sebi ali očiščeno mora biti, da je okusno ga videti. Steklenica vsaka mora polna biti celó do zamaška; slabi zamaški večkrat oskrunijo vino. Da pride čisto in nepoblojeno pred preskusno komisijo, ga moraš, če je le moč, več mesecev poprej v manjših posodah pustiti, da se uleži; 4 do 6 tednov pa, predno ga v flaške napolniš, pretoči ga v kak požepljen sod in kakih 8 dni po pretaki ga s čistim ribjim klejem (Hausenblase) učisti. Če si na to vižo vino popolnoma čisto in svetlo napravil, glej, da ga, kar se le dá, na miru puštiš; bolje boš opravil, če ga, namesti po čepu, iz soda po vlaku (buči ali leverčkom, Heber) v flaše pretakaš in pri iztoku čepa ali vlaka kako cevko iz gumilastika napraviš, ktera seže do dna v flašo, po kateri se vino mirno v flašo poceja.

Zamaški morajo na tistem koncu, kjer se vina dotikajo brez luknjic biti; v čisto vroči vodi se razmočijo, dobro obrišejo in z ročno mašino v flašo potisnejo ali pa s kakim lesenim betom tako v steklenico zatolčejo, da tikoma vina pridejo. Od zunaj se zamašek z ostrim nožem vrh stekleničnega vratú gladko odreže, s cinkovim papirjem ovije in trdo z motozom zaveže.

Etikete (napisni listki) se z bukvoveznim klejem ali gumijo na flaško prilepijo.

Vin, ki se za razstavo kolikor toliko na barvi itd. premené, ne gré zalivati, ker tako pridejo poblojena pred preskusno komisijo; to pa škoduje ne samo razstavnikom, ampak vinu vsega ondašnjega kraja.

Gospodarska novica.

* Bolezen svilnih ali židnih črvičev še ni nehala. 1857. leta se je prikazala na Francozskem in Laškem in je do 1860. leta napravila veliko škode. Potem je nekoliko odjenjala, 1863. leta pa se zopet hudo pričela. Kupčijska zbornica v Turinu popisuje veliko škodo, ki jo severno Laško trpi po tej bolezni. Znano je, da laška dežela je posebno po svili ali židi obogatela; zdaj pa trpi veliko škodo. Pred 10 leti so v 100 vaséh severnega Laškega bili sejmi za svilo, na katerih se je skupilo okoli 10 ali 11 milijonov tolarjev, zdaj pa jih komaj 5 milijonov skupijo. Svilorejci laški so si dali japonsko in grško črviče seme preskrbeti; japonsko se je še precej dobro obneslo, grško pa ne tako.

Národne stvari.

Njih ekscelencija gospod baron Mecséry na deželnem zboru štajarskem.

Po tem naslovom se nahaja v praških „Narodnih listih“ števil. 50 sestavek, ki primirja odgovor c. k. deželnega glavarja na interpelacijo Razlagovo z odgovori, ki so jih Čehi o narodnih zadevah prejeli od svojega rojaka g. barona Mecséry-a, ko je pod Schmerlingovim ministerstvom bil deželni glavar česki. Zeló podobni so si ti odgovori — pravijo „Narodni listi“ — kajti tudi nam je rekel: Vi hočete, da se vaš jezik omikuje in olikuje, a kako to, ker nimate ne knjig, ne slovstva, ne učiteljev, ne učenih mož, ne znanstvenih dél; potrpite tedaj z nemštvom, dokler dospéte do tiste dôbe, ko boste imeli svoje lastne pripomočke za to, česar želite. — Zlata Tantalova jabelka so se nam kazala, ki pa jih človek doseči ne more! Ako bi se taka logika obrnila narobe, potem pač bi bila prava, namreč: ker nimate še knjig, slovstva itd., treba, da se začne nauk v šolah, se vpelje jezik v uradnije in javno življenje in se po tej poti omikuje jezik in izdeluje slovstvo. To je edina prava pot, ker tako se je začelo in delalo pri vseh narodih po vsem svetu. — „Telegraf“, časnik znane velikonemške stranke štajarske — pravijo „Narodni listi“ — je prav gorko pohvalil gosp. deželnega poglavarja, rekoč, da si je s svojim odgovorom na interpelacijo Razlagovo za nemško stvar netajljive zasluge pridobil. — Taka „Telegrafova“ pohvala ne potrebuje nobenega komentara.

Zgodovinske stvari.

Glavarji notranje Avstrije.

Rokopis iz prešlega stoletja, ktereга nam je zapustil Janez Daniel baron Erberg, nam naznanja od 1565. do 1677. leta poglavarje notranje Avstrije. Bili so: Ludovik grof Löwenstein 1565, Varban avstrijski, škof krški 1570, Kristof Andrej baron Spaur, škof krški 1577, Karol Stobej, škof lavantinski 1597, Janez Sigismund grof Wagensberg 1609, Janez Jakob baron Lamberg, škof krški 1611, Tomaž Kren, škof ljubljanski 1614, Leonard Göz, škof lavantinski 1621, Reinold Skarliči, škof ljubljanski 1630, Baltazar Galer, baron 1638, Janez Marko grof Altringen, škof sekavski 1638, Wolfgang Rupert Rindsmaul baron, pozneje grof 1655, Erasem Vilem grof Saurau 5. aprila 1666, Oton grof Rindsmaul 13. januarja 1667, Juri Kristijan grof Saurau 12. junija 1688 (1680. l. deželni glavar), Juri Friderik grof Mersperg, c. tajni svetovavec, 31. avgusta 1677.

Iz „Triglava.“

Slovensko slovstvo.

* Čitavnice — podučivnih listov za slovenski narod — ki jih izdava dr. Ivan Gršak, 3. zvezek je prišel na svetlo. Iz povestnice in popisov obsega: Uspeh človeške modrosti. Pota človeške omike (III.). Obrazi iz starodavnega življenja (II.). Najstarejša dôba slovenske zgodovine. O narodnih pesmih in pravljicah plemen slovenskih. O zgodovinskem pravu. Avstrijska povestnica (III.). — Iz naravoslovja: Kratek popis zemlje. Pogoji življenja. Naravoznanski listi (II.). Obraz iz živalskega življenja v južnej Ameriki. — Iz pravoznanja: županovanje. — Iz narodarstva: Socijalne razmere na Francozskem. — Pisatelji temu zvezku so gospodje: dr. Muršec, dr. Šubic, J. Borovski, prof. Ple-